

til den højtærede Finansminister om at foranledige de omhandlede Forhold tagne under en fornyet Overvejelse, og udtalt den Forventning, at der træffes Foranstaltninger til, at Misforstaaelse fjernes. Jeg haaber, at den højtærede Finansminister vil være villig hertil, og jeg skal saa i øvrigt blot anbefale, at Lovforslaget vedtages uforandret; der findes ikke Anledning til at komme videre ind paa det Forhold, jeg sidst omtalte, da det blev saa udførlig debateret ved første Behandling.

Schultz: Jeg kan fuldt ud slutte mig til den Opfordring, som Mindretallet har rettet til den højtærede Minister for offentlige Arbejder angaaende Honorarer til Skibsførere og Dusører til Skibsbesætninger. Det er imidlertid ikke alene saaledes, som der staar i Mindretallets Bemærkninger, at der i Finanslovens § 6 er tilføjet, at disse Honorarer og Dusører kun ydes „under ekstraordinære Forhold, særlig Isforhold“, men jeg skal tillige gøre opmærksom paa, at den Sum, der ydes, er bleven betydelig nedsat. Den foreslaas nu sat til 12,000 Kr. for saavel Skibsførere som Skibsbesætninger. Den har hidtil udgjort for Skibsførere 8,000 Kr. og for Skibsbesætninger 8,000 Kr., altsaa 16,000 Kr., og det er jo en ret betydelig Nedgang i disse Funktionærers Indtægter. Det er en meget ansvarsfuld Post, disse Funktionærer have, og de ligesom Besætningerne have en meget besværlig og anstrengende Tjeneste, en Tjeneste, der endogsaa ofte kræver ekstraordinært Arbejde. Jeg vil haabe, at den højtærede Minister vil tage alt muligt Hensyn til disse Funktionærers Stilling. — Jeg skal i Forbindelse hermed gøre opmærksom paa en anden Uretfærdighed, som vil kunne ramme de samme Funktionærer. De med Pension afgaaede Funktionærer have hidtil haft 24 Fripas om Aaret til Rejser for sig selv og Familie. Dette foreslaas efter de ny Bestemmelser for Fribeholdning indskrænket til Firerejser i enkelte Tilfælde for en pensioneret Funktionærs egen Person. Jeg mener, at ogsaa dette er en ikke saa lille Ubillighed, og vil gerne henstille, at der ogsaa her bliver taget det størst mulige Hensyn, da det er noget, de paagældende have regnet med som et Tillæg til deres Pension.

P. G. C. Jensen: Paa Mindretallets Vegne skal jeg tillade mig at gøre nogle Bemærkninger, idet jeg henviser til den Udtalelse, der findes i Betænkningen om,

at Mindretallet „henholder sig i det hele til sine Udtalelser i Betænkningen over Finanslovsforslaget for indeværende Aar“. Jeg tillader mig at minde om, at disse Udtalelser gaa ud paa, at det efter Mindretallets Mening maa anses for stridende mod de Grundsatninger, der bør være de ledende i en forsvarlig Statshusholdning; at Finanslovsforslaget Aar efter Aar foreligger med et betydeligt Underskud, dernæst at flere af de ny Bevillinger hverken ere saa paatrængende, at de ikke kunne opsættes, eller saa nødvendige, at de overhovedet have Krav paa at komme i Betragtning, og endelig skal jeg fremhæve, saaledes som Mindretallet gjorde det i Fjor, Nødvendigheden af, at der anvendes den omhyggeligste Kritik, naar der er Tale om ny Bevillinger, og at der ved Forøgelse af Statens regelmæssige Indtægter gøres Udvej til at skaffe Balance paa Finansloven. Dertil maa Mindretallet under de nuværende politiske Forhold indskrænke sig. Vi maa afholde os fra at tænke paa at gøre Forandring paa nogen Post, da vi vide paa Forhaand, at der er et absolut Flertal imod os paa dette Punkt, et Flertal, som for Øjeblikket vil have Finansloven vedtagen uden Ændringer. Vi tage altsaa det Forbehold, at vi nok ere med til nu at indstille Finanslovsforslaget til uforandret Vedtagelse, men kun, fordi vi ikke ere i Stand til paa noget Punkt at faa den forandret, thi ellers vilde der nok være et og andet, vi kunde ønsket forandret.

I øvrigt skal jeg henholde mig til, hvad den ærede Ordfører for Flertallet (Steffensen) udtalte angaaende Skemaerne. Det har været mig, som bragte dette Spørgsmaal paa Bane, en stor Tilfredsstillelse at se den Enstemmighed, hvormed man i Finansudvalget har sluttet sig til min Opfattelse, og det turde dog være saa meget betydningsfuldere, at en saadan Enstemmighed er opnaaet her, som det ikke er saa særdeles hyppigt, at det sker paa slige Punkter. Jeg tør derfor ogsaa forvente, ligesom den ærede Ordfører, at den højtærede Minister vil tage Hensyn til den Anmodning, der er rettet til ham, og haaber, at denne Forventning ikke vil blive skuffet, men at der træffes Foranstaltning til, at al Misforstaaelse paa dette Punkt fjernes. Jeg tør dog vel tilføje dette, at jeg vil ønske, at man, naar man næste Gang autoriserer Skemaer og den Vejledning, der skal følge med, i denne sidste vil optage en Bemærkning om, at de Følger, der efter Loven ere knyttede til Und-